

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 13 maj 1932 kl. 11 f. m.

Utlåtande i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition om ändrad lydelse av mom. 10:o i gällande grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner, dels ock i ämnet väckta motioner.

Genom en den 29 februari 1932 till riksdagen avlämnad proposition, nr 126, vilken hänvisats till jordbruksutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden, föreslagit riksdagen att godkänna följande förslag till

Kungörelse

om ändrad lydelse av mom. 10:o kungörelsen den 4 juni 1908 (nr 52) angående förändrade grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner.

Härigenom förordnas, att mom. 10:o kungörelsen den 4 juni 1908 angående förändrade grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner skall erhålla följande ändrade lydelse:

10:o. Arrendeavgiften skall vara utsatt till hälften i penningar och till hälften i en eller flera av de persedlar, som upptagas i länets markegångstaxa, att lösas med penningar efter senast fastställda pris enligt litt. A i markegångstaxan. För fiske eller annan lägenhet, som ej är att till jordbruksegendom hänföra, må dock arrendeavgiften utsättas helt i penningar eller helt i persedlar. Arrendeavgiften skall för varje arrendeår erläggas vid särskild uppbördsstämma å någon av Kungl. Maj:ts befallningshavande bestämd dag närmast före den 14 mars det kalenderår, då arrendeåret utlöper.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1932. I avseende å arrendeupplåtelse, som skett före nämnda dag, må domänstyrelsen, där de kontraherade arrendevillkoren, med hänsyn till rådande förhållanden, finnas för arrendatorn tyngande och det på grund härav kan antagas möta svårigheter för denne att fullgöra sina förbindelser enligt avtalet samt

då skäl därtill för övrigt äro, efter framställning av arrendatorn för tiden från och med löpande arrendeår medgiva sådan ändring i arrendevillkoren, att hälften av den avtalade arrendeavgiften efter priserna i litt. A i länets markegångstaxa det år avtalet slutits omräknas i en eller flera markegångspersedlar, att lösas med penningar efter senast fastställda pris enligt litt. A i markegångstaxan.

Därjämte har till jordbruksutskottet överlämnats följande i anledning av propositionen inom riksdagen väckta motioner, nämligen nr 324 inom första kammaren av herr *Gustafson, Fritiof*, den därmed likalydande motionen nr 478 inom andra kammaren av herr *Nordkvist* samt motionen nr 446 inom sistnämnda kammare av herrar *Björk* i Tryde och *Björklund*.

I de likalydande motionerna I: 324 och II: 478 hemställes, att riksdagen med godkännande av Kungl. Maj:ts förslag till ändrad lydelse av mom. 10:o i gällande grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner ville vid angivande av de grunder, efter vilka den föreslagna författningsändringen skall tillämpas, godkänna i motionerna framförda synpunkter och förslag samt att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att domänstyrelsen vid beviljandet av uppskov med erläggandet av arrendeavgifter bemyndigas under uppskovstiden fastställa räntesatsen å förfallna arrendebelopp till fyra procent.

I motionen II: 446 hemställes, att riksdagen — jämte det att riksdagen bifaller propositionen — måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t göra ett uttalande av i huvudsak följande innehåll: »Riksdagen har vid behandlingen av förevarande proposition beaktat, att den lindring i arrendevillkoren, som enligt de däri föreslagna bestämmelserna rörande ikraftträdandet av de ändrade grunderna för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner kan komma vederbörande arrendatorer till del i fråga om arrenden, som ingåtts före sagda ikraftträdande den 1 juli 1932, icke utan riksdagens särskilda medgivande torde kunna utsträckas till andra än domänverkets arrendatorer. Emellertid föreligga uppenbarligen även beträffande andra grupper av kronoarrendatorer, exempelvis arrendatorer av försvarsväsendets jordbruksfastigheter, enahanda skäl till lindring i förekommande fall av för dem gällande arrendevillkor. Med hänsyn till, att för sistberörda kategorier kronoarrendatorer det för domänverkets arrendatorer beslutade sättet för lindringens utgående i regel icke torde kunna tillämpas och i avsaknad av material för utarbetandet av närmare bestämda grunder härvidlag, har riksdagen ansett sig böra bemyndiga Kungl. Maj:t att, under i huvudsak samma förutsättningar, som skola gälla för domänverkets arrendatorer, meddela även andra arrendatorer av kronans jordbruksfastigheter lindring i avtalade arrendevillkor på sätt kan befinnas lämpligt och skäligt.»

Till jordbruksutskottet har jämväl överlämnats följande inom riksdagen under ordinarie motionstiden väckta motioner, nämligen nr 97 inom första kammaren av herr *Löfvander m. fl.* om rätt för kronoarrendatorer att erhålla ny arrendeuppskattning, den därmed likalydande motionen nr 144 inom andra kammaren av herrar *Jonsson* i Risinge och *Johanson* i Hallagården samt motionen nr 285 inom sistnämnda kammare av herr *Magnusson* i Kalmar *m. fl.* angående arrendelindring för vissa arrendatorer av kronoegendomar.

I de likalydande motionerna I:97 och II:144 hemställes, att riksdagen måtte besluta, att arrendatorer å kronans jordbruksdomäner må efter ansökan hos länsstyrelsen medgivnas rätt till ny arrendeuppskattning å sina arrenderade egendomar.

I motionen II:285 hemställes, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville, efter verkställd utredning, skyndsamt för riksdagen framlägga förslag till åtgärder, ägnade att bereda arrendelindring *ej mindre* åt arrendatorer av kronoegendomar, vilkas kontrakt grunda sig på under åren 1917—1921 verkställda uppskattningar och som genom senare överlåtelse än i 1926 års kungörelse angående allmänna grunder för lindring i arrendevillkoren för vissa arrendatorer av kronans jordbruksdomäner angives övertagit sina arrenden på villkor, vilka kunna antagas hava försatt dem i svårigheter att fullgöra ingångna förpliktelser, *än även* åt övriga arrendatorer av sådana egendomar, vilka övertagit sina arrendekontrakt på villkor, som kunna antagas hava försatt dem i svårigheter att fullgöra ingångna förpliktelser.

Efter överenskommelse mellan andra lagutskottet och jordbruksutskottet hava förevarande proposition och motioner hänskjutits till behandling av sammansatt andra lag- och jordbruksutskott. Propositionen och motionerna hava därvid behandlats i ett sammanhang.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för det genom propositionen framlagda förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse för dem icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen; och får utskottet i fråga om vad motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden hänvisa till motionerna.

Kronans jordbruksdomäner förvaltas enligt av riksdagen antagna grunder. Nu gällande förvaltningsgrunder äro intagna i kungörelsen den 4 juni 1908 (nr 52) angående förändrade grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner med däri genom kungörelserna nr 510/1926 och 177/1929 gjorda ändringar. I mom. 6:o av ifrågavarande grunder stadgas, bland annat, att då utarrendering förestår av kronan tillhörig jordbruksegendom, förslag skall, efter noggrann undersökning av alla egendomens förhållanden, uppgöras rörande sättet för egendomens utarrende-

Givna bestämmelser.

Kungörelsen den 4 juni 1908 ang. förändrade grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner.

ring, de närmare arrendevillkoren och den arrendeavgift, emot vilken egendomen kan anses skäligen böra upplåtas. Förslaget skall efter domänstyrelsens förordnande upprättas av en uppskattningsnämnd, bestående av domänintendenten i länet eller, där sådan ej finnes anställd, annan, som domänstyrelsen därtill förordnar, tillika ordförande, jämte två i lantbruks- och affärsförhållanden kunniga män, vilka utses, den ene av landstinget och den andre av hushållningssällskapets förvaltningsutskott. Förslaget skall insändas till domänstyrelsen, som jämlikt mom. 7:o i förvaltningsgrunderna fastställer arrendevillkoren. Mom. 10:o i förvaltningsgrunderna har följande lydelse: »Arrendeavgiften skall alltid vara utsatt i penningar, att för varje arrendeår erläggas vid särskild uppbördsstämma å någon av Konungens befallningshavande bestämd dag närmast före den 14 mars det kalenderår, då arrendeåret utlöper». I mom. 26:o meddelas vissa bestämmelser om den säkerhet, arrendator har att ställa för fullgörande av arrendevillkoren, innebärande i huvudsak, att dylik säkerhet i regel skall utgöras av borgen av minst två personer.

Kungörelsen den 18 juni 1926 ang. allmänna grunder för lindring i arrendevillkoren för vissa arrendatorer.

Jämlikt bestämmelserna i den med riksdagen utfärdade kungörelsen den 18 juni 1926 (nr 261) angående allmänna grunder för lindring i arrendevillkoren för vissa arrendatorer av kronans jordbruksdomäner kunde arrendator medgivnas lindring i arrendevillkoren genom nedsättning i arrendeavgiften med högst en tredjedel, dock ej för tid som förflutit före arrendeåret 1926—1927. För att dylik lindring skulle kunna medgivnas, förutsattes, att arrendeavtalet slutits under något av åren 1917—1921, att den 14 mars 1926 av arrendetiden återstode minst tre år, att de kontraherade arrendevillkoren, med hänsyn till rådande förhållanden, befundes oskäligt tyngande och arrendatorn på grund därav kunde befaras bli urståndsatt att fullgöra sina förbindelser enligt avtalet, samt att arrendatorn gjort vad av honom skäligen kunde påfordras för hållande av den arrenderade fastigheten i god hävd. Nedsättning kunde ej medgivnas för längre tid än fem år i sänder. Ansökning om lindring i arrendevillkoren skulle ingivas till vederbörande länsstyrelse före utgången av år 1926; dock att, sedan sådan lindring en gång medgivits, ansökning om fortsatt åtnjutande av dylik förmån skulle ingivas inom tid, som av Konungen bestämdes. Länsstyrelsen skulle, där sådant för åstadkommande av nödig utredning prövades erforderligt, föranstalta om ny arrendeuppskattning, så snart sådan lämpligen kunde ske. Kostnaden därför skulle gäldas av arrendatorn. Ansökning om lindring skulle prövas och avgöras av domänstyrelsen. I enlighet med hithörande bestämmelser har, enligt vad domänstyrelsen meddelat, lindring medgivits i sammanlagt 15 fall.

Bestämmelser om anstånd med arrende och om dröjsmålsränta.

Vid upprepade tillfällen har Kungl. Maj:t bemyndigat domänstyrelsen att under vissa villkor i avseende å räntebetalning och säkerhet bevilja anstånd med erläggande av arrendeavgifter för utarrenderade kronoegendomar. Senast har Kungl. Maj:t sålunda den 22 januari 1932 bemyndigat

domänstyrelsen att bevilja anstånd till av styrelsen bestämd dag, dock ej längre än till den 1 november 1932, med betalning av högst hälften av under samma år förfallande arrendeavgifter för utarrenderade kronodomäner, under villkor att arrendator å belopp, som icke inom kontraktens enlig tid guldits, erlägger ränta från förfalldagen, tills full betalning sker, ävensom för betalningens behöriga fullgörande till såväl resterande arrendeavgäld som ränta därå ställer till vederhäftigheten styrkt borgen eller annan säkerhet, som av domänstyrelsen godkännes. Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 31 mars 1932 skall räntan därvid beräknas efter fem procent för år.

Ett flertal kronoarrendatorer hava gjort framställningar om lindring i gällande arrendevillkor, däri i huvudsak hemställt om nedsättning av utgående arrendeavgifter eller om ny arrendevärdering. Efter remiss har domänstyrelsen avgivit utlåtande i frågan. Styrelsens utlåtande utmynnar dels i förslag till ändrad lydelse av mom. 10:o i 1908 års grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner, dels ock i förslag om bemyndigande för domänstyrelsen att medgiva lindring i arrendevillkoren för arrendatorer av kronans jordbruksdomäner. Styrelsen har tillika överlämnat från vederbörande domänintendenter och länsstyrelser i ärendet erhållna yttranden ävensom åtskilliga direkt till domänstyrelsen inkomna framställningar om arrendelindring. Statskontoret har avgivit yttrande över domänstyrelsens förslag.

Propositionens tillkomst.

I anslutning till vad redan gäller i avseende å ecklesiastiska lönebestäl- len, som äro avsedda för jordbruk, föreslås genom propositionen sådan ändring av mom. 10:o i kungörelsen den 4 juni 1908 angående förändrade grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner, att arrendeavgifterna för dessa hädanefter skola utsättas till hälften i penningar och till hälften i en eller flera av de persedlar, som upptagas i vederbörande läns markegångstaxa, att lösas med penningar efter senast fastställda pris enligt litt. A i markegångstaxan. Förslaget gäller sådan jord, som förvaltas under inseende av domänstyrelsen enligt nämnda kungörelse, och avser arrendeupplåtelser, som ske efter ingången av den 1 juli 1932.

Innehållet av det genom propositionen framlagda förslaget.

Med avseende å arrendeupplåtelser av samma slags jord, vilka skett före sistnämnda dag, föreslås genom propositionen, att domänstyrelsen bemyndigas medgiva lindring i arrendevillkoren på så sätt, att arrendeavgift, tidigast från och med arrendeåret 1932—1933, nedsättes intill det belopp, som uppkommer vid en omräkning av den i kontraktet bestämda arrendeavgiften sålunda, att hälften av avgiften förvandlas till markegångspersedlar till myckenhet enligt priserna i litt. A i markegångstaxan det år, utarrenderingen skedde, att för återstående arrendeår lösas med penningar efter senast fastställda pris enligt litt. A i markegångstaxan. För att sådant medgivande skall kunna lämnas, förutsättes, att de kontra-

herade arrendevillkoren, med hänsyn till rådande förhållanden, finnas för arrendatorn tyngande och det på grund härav kan antagas möta svårigheter för denne att fullgöra sina förbindelser enligt avtalet samt att skäl till medgivandet för övrigt äro för handen. Dessa bestämmelser om medgivande av lindring i gällande arrendevillkor inrymmas i övergångsbestämmelsen till den föreslagna kungörelsen om ändrad lydelse av mom. 10:o i 1908 års författning.

I propositionen angivas vissa grundregler, avsedda att tillämpas av domänstyrelsen vid dess bedömande huruvida i förekommande fall lindring i arrendevillkoren skall medgivas. Sålunda uttalas i propositionen, att för medgivande av arrendelindring bör fordras, att arrendatorn gjort vad av honom skäligen kan påfordras för hållande av den arrenderade fastigheten i god hävd. Lindring bör vidare som regel icke medgivas med mindre av arrendetiden återstå minst tre år. Då skäl därtill äro, böra dock undantag från denna regel få förekomma. Där lindring i arrendevillkoren redan åtnjutes jämlikt bestämmelserna i förenämnda kungörelse den 18 juni 1926, bör omräkning av arrendeavgiften icke få ske. Därest det belopp, varmed sammanlagda arrendet efter omräkningen understiger den fastställda arrendeavgiften, utgör mindre än fem procent av sistnämnda avgift, bör lindring som regel icke medgivas. För erhållande av lindring i arrendevillkoren bör arrendatorn förbinda sig att för återstående arrendetiden utgöra hälften av arrendeavgiften i de vid omräkningen använda persedlarna, att lösas med penningar efter senast fastställda pris enligt litt. A i markegångstaxan. Medgivande till sådan ändring av arrendeavtalet bör ej ske, såframt icke arrendatorns löftesmän härtill lämnat sitt samtycke. Vad nu sagts om arrendator bör äga tillämpning jämväl å arrendators stärbhusdelägare och löftesman, vilken själv övertagit arrendet, ävensom å annan, som med vederbörligt godkännande fått arrendet på sig överlåtet, men bör däremot icke gälla i fråga om arrendators konkursborgenärer eller annan hans löftesman, än nyss sagts. Ansökan om arrendelindring bör kunna få ingivas när som helst under den återstående arrendetiden.

Motionerna. I motionerna har ingen erinran gjorts mot propositionen i vad därigenom föreslås ändring av grunderna för framtida utarrendering av kronans jordbruksfastigheter. Däremot hava motionärerna framställt från propositionen avvikande förslag i fråga om lindring i arrendevillkoren åt arrendatorer enligt bestående avtal.

I motionen II:446 hemställes, att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att, under i huvudsak samma förutsättningar som skola gälla för domänverkets arrendatorer, meddela lindring i avtalade arrendevillkor åt även andra arrendatorer av kronans jordbruksfastigheter än dem i propositionen avses. Som exempel på arrendatorer, till vilka enligt motionen

möjligheten att erhålla arrendelindring bör utsträckas, nämnas särskilt arrendatorer av försvarsväsendets jordbruksfastigheter.

Beträffande förutsättningarna i övrigt för erhållande av arrendelindring hemställes i de likalydande motionerna I: 324 och II: 478, att vissa av de enligt propositionen fordrade förutsättningarna för arrendelindring måtte uppgivas. I motionerna föreslås sålunda, att arrendelindring skall få åtnjutas, även om vederbörande arrendator har mindre än tre år kvar av arrendetiden eller han redan åtnjuter lindring i villkoren enligt 1926 års kungörelse eller den lindring, han enligt propositionen skulle erhålla, skulle uppgå till mindre än fem procent av den fastställda arrendeavgiften.

I fråga om den sakliga innebörden av de ifrågasatta arrendelindringarna hemställes i motionerna I: 324 och II: 478, att i de fall, där en omräkning av arrendet efter de i propositionen angivna grunderna icke skulle giva den lindring i arrendeavgiften som tidsförhållandena otvetydigt betinga, arrendatorn på därom gjord ansökan och sedan det vid prövning befunnits, att arrendeavgiften är särskilt betungande, måtte kunna beviljas omvärdering av arrendeavgiften. I de likalydande motionerna I: 97 och II: 144 hemställes även, att arrendator måtte efter ansökan hos länsstyrelsen medgivas rätt till ny arrendeuppskattning. Hemställan om arrendelindring åt vissa grupper av kronoarrendatorer, utan yrkande beträffande arrendelindringens närmare beskaffenhet, framställes i motionen II: 285.

I motionerna I: 324 och II: 478 hemställes även, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att domänstyrelsen vid beviljandet av uppskov med erläggandet av arrendeavgifter bemyndigas fastställa räntesatsen å förfallna arrendebelopp under uppskovstiden till fyra procent.

Vad först angår det genom propositionen framlagda förslaget, att arrendeavgifterna för kronans jordbruksdomäner i kontrakt som avslutas efter ingången av den 1 juli 1932 skola utsättas till hälften i penningar och till hälften i en eller flera persedlar att lösas enligt markegång, får utskottet förorda, att en dylik ändring i grunderna för arrendenas bestämmande vidtages. I enlighet med vad domänstyrelsen i sitt yttrande framhållit, måste, såsom konjunkturen under de två sista årtiondena gestaltat sig, arrendenas bestämmande till någon del i naturapersedlar medföra fördelar såväl ur jordägarens som ur arrendatorns synpunkt. Jämlikt mom. 9:o i 1908 års kungörelse angående förändrade grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner torde domänstyrelsen även efter förslagets genomförande vara oförhindrad att vid utarrendering av jordbruksegendom på kortare tid än tjugu år bestämma arrendet helt i penningar.

Beträffande frågan om lindring i bestående arrendevillkor för kronoarrendatorer anser utskottet, att under de nu rådande tryckta ekonomiska förhållandena på jordbrukets område i viss omfattning bör öppnas möjlighet för de ifrågavarande arrendatorerna att erhålla arrendelindring.

Utskottet.

Det sätt, på vilket sådan arrendelindring enligt propositionen skall kunna äga rum, synes utskottet ock i stort sett vara ändamålsenligt.

Med hänsyn till det anförda vill utskottet tillstyrka riksdagen att godkänna det genom propositionen framlagda förslaget till kungörelse om ändrad lydelse av mom. 10:o kungörelsen den 4 juni 1908 angående förändrade grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner.

Den föreslagna kungörelsen gäller endast sådan jord, som förvaltas under inseeende av domänstyrelsen enligt 1908 års författning. Såsom i motionen II:446 framhålles torde emellertid enahanda skäl för arrendelindring kunna föreligga beträffande andra av kronans jordbruksfastigheter. Utskottet tillåter sig därför hemställa, att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att i den mån beträffande annan kronojord föreligga förhållanden av samma art som de, vilka råda med avseende å det slag av fastigheter propositionen gäller, meddela bestämmelser om arrendelindring under i huvudsak enahanda förutsättningar som de, vilka skola gälla för de i propositionen avsedda fastigheterna.

De grundregler, vilka domänstyrelsen enligt propositionen bör tillämpa vid prövning, huruvida i varje särskilt fall arrendelindring skall medgivas, synas utskottet böra i vissa avseenden underkastas någon jämkning. I propositionen har uppställts som regel, att lindring icke skall medgivas med mindre av arrendetiden återstå minst tre år. Utskottet förbiser visserligen icke, att en fordran på viss minimitid synes böra uppställas, men utskottet har likväl kommit till den uppfattningen, att den i propositionen angivna tidrymden torde kunna minskas. Utskottet anser även, att den omständigheten, att en arrendator åtnjuter nedsättning av arrendet enligt 1926 års i förestående redogörelse omtalade kungörelse, icke bör utesluta, att han, om förutsättningar därför i övrigt föreligga, i stället får tillgodonjuta den genom propositionen föreslagna omräkningen av arrendeavgiften. Därvid bör till grund för omräkningen läggas arrendeavgiftens ursprungliga och icke dess enligt 1926 års kungörelse nedsatta belopp. Vidare kan utskottet icke heller finna bärande skäl föreligga för att i enlighet med propositionen från möjlighet till arrendelindring utesluta arrendators konkursborgenärer, som övertagit arrendet.

Såvitt för närvarande kan bedömas, torde det genom propositionen framlagda förslaget i allmänhet få anses bereda vederbörande arrendatorer tillräckligt stora arrendelindringar. Det kan emellertid undantagsvis förekomma fall, i vilka en omräkning av arrendet efter de i propositionen angivna grunderna icke skulle giva den lindring i arrendevillkoren, som ändrade ekonomiska förhållanden otvetydigt måste anses påkalla. Enligt utskottets mening bör i sådana fall omvärdering av arrendeavgiften kunna äga rum efter ansökan av arrendatorn och företagen prövning av åtgärdens behövlighet. Utskottet tillåter sig därför hemställa, att riksdagen ville bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån förhållandena därtill giva

anledning, meddela bestämmelser om sådan omvärdering under nu angivna förutsättningar.

Det i motionerna I: 324 och II: 478 framställda förslaget, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t skulle anhålla att viss räntesats måtte fastställas för de fall, i vilka uppskov med arrendeavgiftens erläggande beviljas, anser sig utskottet icke böra förorda. Utskottet förutsätter, att dröjsmålsräntan hålles så låg som det allmänna ränteläget vid varje tidpunkt medgiver.

Under återopande av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

A) att riksdagen måtte godkänna det genom förevarande proposition framlagda förslaget till kungörelse om ändrad lydelse av mom. 10:o kungörelsen den 4 juni 1908 (nr 52) angående förändrade grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner;

B) att riksdagen, med anledning av förevarande proposition, måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att även beträffande annan kronans jord än sådan, som i propositionen avses, meddela bestämmelser om arrendelindringar under de förutsättningar, som utskottet i sitt utlåtande angivit;

C) att riksdagen, med anledning av förevarande proposition, måtte uttala, att enligt riksdagens mening vid prövningen i förekommande fall av frågan, huruvida arrendelindring bör medgivas, bör iakttagas vad utskottet i sitt utlåtande anför;

D) att riksdagen, med anledning av förevarande proposition, måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att meddela bestämmelser angående omvärdering av arrendeavgift i den utsträckning och under de förutsättningar, som utskottet i sitt utlåtande angivit;

E) att de likalydande motionerna I:324 och II:478, i den mån de icke kunna anses besvarade genom vad utskottet ovan hemställt, icke måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd;

F) att motionen II:446 måtte anses besvarad genom vad utskottet ovan hemställt;

G) att de likalydande motionerna I:97 och II:144 måtte anses besvarade genom vad utskottet ovan hemställt; samt

10 *Sammanfattning andra lag- och jordbruksutskotts utlåtande Nr 5.*

H) att motionen II:285 måtte anses besvarad genom vad utskottet ovan hemställt.

Stockholm den 13 maj 1932.

På sammansatta andra lag- och jordbruksutskottets vägnar:

G. SEDERHOLM.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från andra lagutskottet: herrar *Westman, Linder, Magnusson* i Kalmar, *Hage, Tamm, Granström* och *Skoglund*;

från jordbruksutskottet: herrar *Sederholm, Elof B. Andersson, Bengtsson* i Kullen, *Norman, Halvarsson, Månsson* i Erlandsro och *Andersson* i Tungelsta.
